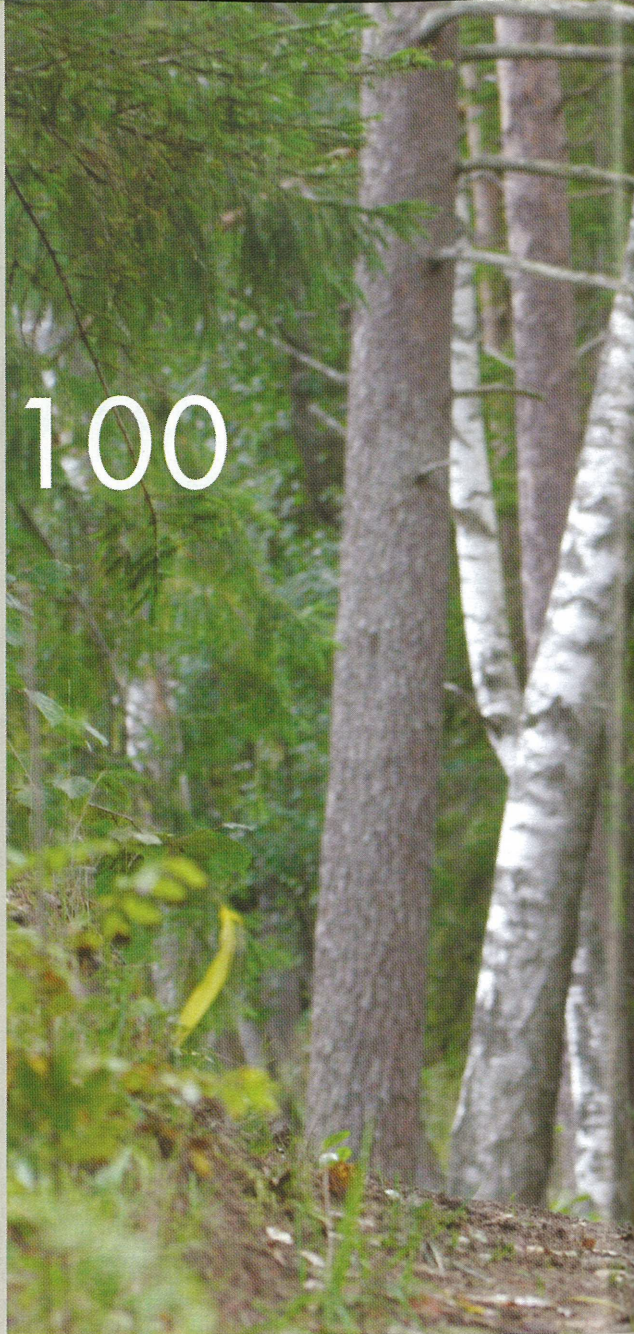

HAANJAMAA 100

EESTI MEISTRIVÕISTLUSED KESTVUSRATSUTAMISES

Ilmataat ei olnud seekord rajameistriga eriti koostööaldis. Kaardil oli rada juba paika pandud, kui Võrumaal sadas korraka maha terve kuunormi jagu vihma. Osa planeeritud rajast muutus võistlemiseks sobimatuks. Tuli kiiresti ümber orienteeruda ning algselt planeeritud 25 ja 15 kilomeetrise ringi asemel jäi alles vaid esimene. Sealtki tuli osa metsaradu kruusateega asendada.

Võistluse direktor/veterinaar Andres Tuvi tööhoos.

ANNE ROHTLA

Õnneks oli Vällamägi, Eesti kõrguselt teine mägi, mingil müstilisel moel vihmast läbi ligunemata. Võistlejad ei jäänud ilma võimalusest seal vonklevaid radu nautida.

Kahjuks ei saanud korraldaja seekord võistlejatele bokse võimaldada, majanduse jahenemine annab märku ka siin. Hobused pidid paar ööd askeetlikult lahtise taeva all veetma.

Niisiis just nimelt Haanjamaa 100. Ka eelmisel aastal toimus võistlus sama nime all, kuigi olukord oli selline, et Eesti meistrivõistlused toimusid 80 km distantstil. Seekord oli stardis neli võistlejat, kel tuli läbida neli 25 kilomeetrist ringi puhkepausidega 30, 40 ja 40 minutit.

Kell kaheksa läksid rajale selle hooaja kõige edukam hobune **Baltimor** ja **Kalli Kalbre**, kestvusratsutajatele tuttav, kuid võistlemas harva nähtav **Margit Rändur Fiaskol**, 12-aastane Hiiumaa tulevik **Priidu Tikk Arhuuskonventsioonil** ning alles sel aastal terve hooaja võistelnud **Carmen Roomet Prestol**.

Nagu oli arvata ei hakanud Baltimor ja Fiasko oma võimeid vaka all hoidma ning alustasid kohe hoogsas tempos. Tundus, et Kalli üritas Baltimoriga Fiaskot

maha raputada, kuid viimane püsis tihedalt kannul. Selge on see, et 100 kilomeetrit üksi sõita ei ole meeldiv perspektiiv, pigem siis koos püsida. Sõitjate kommentaare kuulates tundus, et hobuste vahel sõbralikku matkameeleolu ei tekkinud, pigem püüti vahepeal üksteisele kapju ja hambaid näidata. Priidu ja Carmen jäid juba esimesel ringil tagasihoidlikuma tempo juurde.

Siin tasub tutvustada kestvusratsutamise rahvuslike meistrivõistluste juurde kuuluvat nüanssi: nimelt peab võistleja koos hobuse seljas oleva varustusega kaaluma vähemalt 70 kg. Kaalumine toimub enne starti ja vahetult peale finišit. Igäihel tuleb nuputada, kuidas vähese kehakaalu puhul lisakilod juurde saada. Mõttekas oleks selle probleemiga tegeleda juba kodus ja lasta hobusel mõnda aega raskuse ja uue tasakaaluga harjuda. Nii näeb ka ära, kus miski hõõruma võib hakata. Priidul oli lisaraskust vaja kaasas kanda üpris palju.

Carmen ja Presto jäid kolmandal ringil Priidust ja Arhuuskonventsioonist maha ning Carmen ei leidnud endas enam jõudu hobust ilma teise hobuse toeta edasi sundida. Tuli traileri järele tellida ja priikütüdis finišisse reisis. Priidu tuli kolmanda ringi

lõppu sellise ajakuluga, et finišisse jõudmine normiaja piires ei tundunud kuigi reaalne. Hiiumaa meeskond otsustas selleks korra võistluse pooleli jätta. Priidu on noor, et tal on kindlasti veel palju sõite ees.

Niisiis juhtuski, et põnev finiš, kus Baltimor Fiaskost vaid pea jagu eespool lõpetas, jäigi Eesti meistrivõistluste tulemuse otsustajaks. Kumbki võistleja ei andnud kuni lõpuni alla, lõpukilomeetrid läbiti kurvilisel ja kohati pehmel maastikul riski piiril. Palju ei puudunud, et Fiasko oleks kurvis külje maha pannud. Pealtvaatajad said igal juhul põnevuseannuse kätte.

Võistluspäeval oli ilm sombune ja mida aeg edasi, seda vihmasemaks kiskus. Õnneks tuli autasustamistseremoonia ajaks päike välja, nii et raskel Haanjamaa maastikul pikki tunde ratsutanud võistlejad said põidlahoidjate ette särama tulla.

Baltimor lasi tseremoonia ajal isegi veidikeseks silma looja. Eks tema juba teab, millal peab pingutama ja millal mitte.

Auhinnalaud oli rõõmustav nii hobustele kui ratsutajatele – Havensi müsli, meened Timo Keraamikalt ja Gildermannilt, suusamütsid Silja Spordilt, stiilsed kabjakonksud Rõuge sepalt Peeter Reemannilt, lille-

Väsinud ja õnnelikud Baltimor, Kalli Kalbre, Fiasko ja Margit Rändur.

kimbuks mahlaste marjadega astelpajuoks.

Õhtu võttis kokku mõnus täiskuuvalguses saunaõhtu Vaikjärve ääres. Üha enam tundub, et kestvusratsutajad on vahva ja kokkuhoidev seltskond.

Järgmine päev algas kerge ehmatusega: **Greek Ministra** püüdis inimestele selgeks teha, et 50 kilomeetrit on tema jaoks ilmselgelt liiga vähe ning pani oma koplilist lõikama. Õnneks ei teinud ta kavatsust pikemale distantsile minna kohe teoks ja leiti varsti. Kuigi ka kohalikule politseile oli juba jõutud hobuse kadumisest teatada.

Tulemused:

100 km

1. Kalli Kalbre, Baltimor (RSK Parkuur), 17, 59 km/h
2. Margit Rändur, Fiasko (Liivimaa RK), 17,59 km/h

50 km

1. Marian Kikas, Oopus (Liivimaa RK), 18,53 km/h
2. Hannes Arvisto, Greek Ministra (RSK Parkuur), 17,07 km/h
3. Mari-Liis Tammeleht, Donna-Bella (Kassari RM), 12,86 km/h

Marian Kikas ja Oopus - 50 km I koht, Lauri Aasmann - 30 km.

Anne Rohtla ja Galarina, Heigo Rohtla ja Jethro, Lauri Aasmann ja Viroonia 30 km distantsil.

Hannes Arvisto ja Green Ministra – 50 km II koht, Kalli Kalbre ja Baltimor - 100km I koht.

30 km (neile eraldi kohti ei jagatud): Startis 7 võistlejat, kvalifikatsiooni väärilise tulemuse saavutas 6 paari. Üks hobune oli nii isepäine, et arvas ratsaniku liigse olevat ning ka raja valis ta ise. Kätte saadi ta jälgede järgi alles kahe tunni pärast.

- Kairit Kalbre, Ecuador Baff (Niitvälja RSK), 14,38 km/h
- Lauri Aasmann, Viroonia (Liivimaa RSK), 14,37 km/h
- Heigo Rohtla, Jethro (RSK Kuldne Kabi), 14,17 km/h
- Anne Rohtla, Galarina (RSK Kuldne Kabi), 14,17 km/h
- Egle Kalev, Frank Fränk (Ratsarügemendi klubi), 11,62 km/h
- Viljar Laos, Muusik (Liivimaa RSK), 11,62 km/h

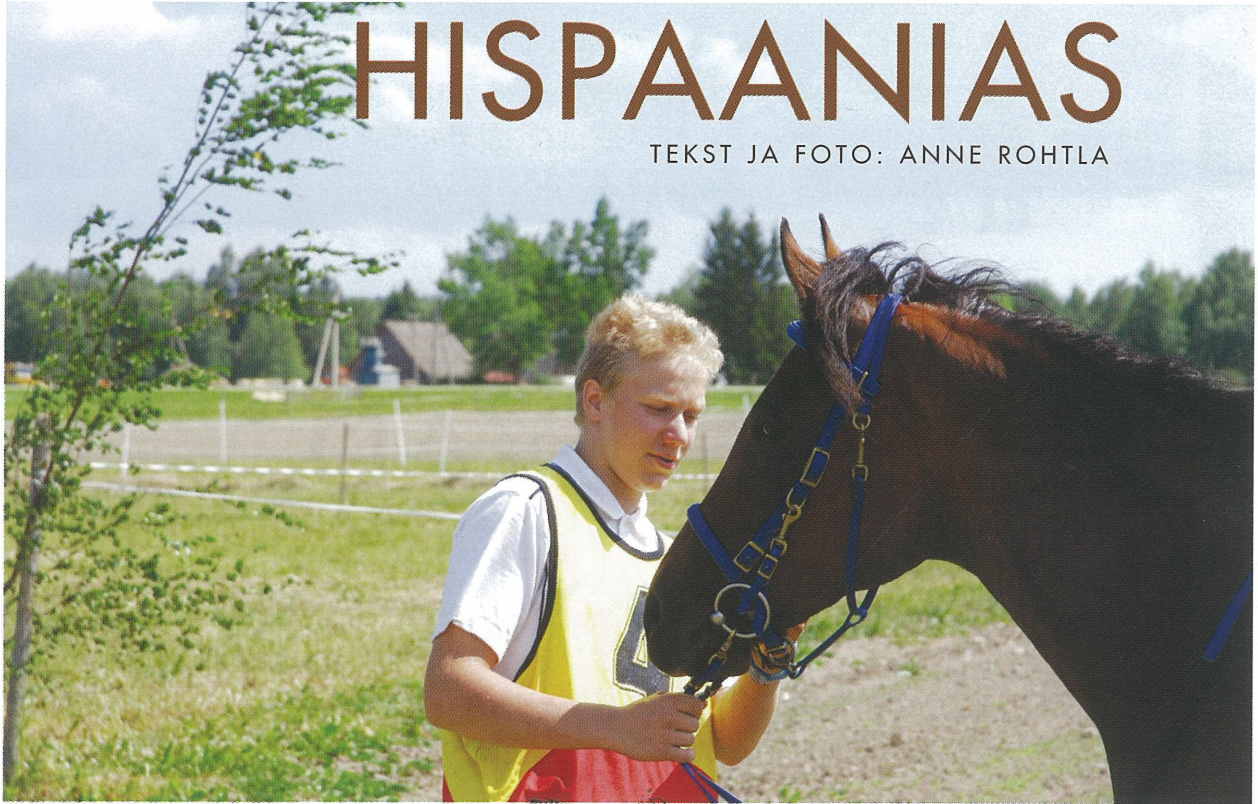
• Katrin Liiv, Nobel (RSK Parkuur), katk.

• NB! Parimas seisundis hobuse auhinna võitis Baltimor.

JOONA MICKELSSON

HISPAANIAS

TEKST JA FOTO: ANNE ROHTLA

*Suur osa Eesti kestvusratsutajaid teab, kes on **Joona Mickelsson**. Oleme teda näinud võistlemas Tartu lähedal Saksa tallides, Kivilool ja Haanjas. Tegemist on 1992. aastal sündinud Soome noormehega, kes kasvab tõelises kestvusratsutamisperekonnas.*

Tema ema **Nina** ja isa **Jarkko** on Soomes kestvusratsutamise kohtuniku kvalifikatsiooniga, ema ka rahvusvahelisel tasemel võistlev kestvusratsutaja ja treener. Joona esimene kestvusratsutamisevõistlus oli juba siis, kui ta oli kuuene, aastast 2007 tegeleb ta alaga tipp-tasemel. Sel aastal Põhjamaade MV-I oli ta täiskasvanute arvestuses viies, juulis Rootsisis FEI*** 160 km sõidus seitsmes.

Juuli algul sõitis Joona kahe hobusega, **Dali** ja **Zodinaga** Hispaaniasse. Seal elav Mickelssonidele tuttav perekond tegeleb samuti kestvusratsutamisega ning pakkus neile välja võimaluse treenimiseks.

Joona valmistub juunioride EM-ks, mis toimub 26.-28. septembril Hispaanias Oviedos. Plaan on Zodinaga võistelda EM-I ja Daliga sõita kaks FEI 160 km sõitu ning püüelda MM-le.

Treeningtingimused on senistest üsna erinevad: siledat maad on vähe, enamuses mäed. Pinnas on kõva, ilm kuum ja kuiv. Hispaanias pügatakse hobuseid kord nädalas ja veel päev enne võistlust. Seal sõites kasutatakse hobustel palju pehmeid ja kaits-

meid. Treenitakse Hispaanias teistmoodi kui Põhjamaades: iga päev. Hobused võistlevad seetõttu 1-2 hooaega ja kogu lugu. Hirmus!

Võistlusi toimub iga nädal ja FEI-taseme võistlusi peetakse 1-2 kuus. Osad neist küll Prantsusmaal, kuid sinna on maad vaid 120 km. Võistlused on palju emotsionaalsemad kui meil siin põhja pool. Võistlejatele elatakse kaasa, kui nad veterinaarpausile või finišisse tulevad.

Joona võistles Prantsusmaal 160 km FEI võistlusel. Kahjuks ei mahtunud ta normiaega, sest hobust tuli distantsil kolm korda rautada.

Koht, kus Joona elab ja harjutab, asub Barcelonast 60 km põhja poole. Tingimused on väga head – karusell, igal hobusel boks oma jalutusaiaga (hobune saab ise valida, kas on sees või väljas). Sööt on hea kvaliteediga. Ainult karjamaale sööma ei saa, võib vaid jalutada ja nõõri otsas rohtu süüa lasta.

Joona peab juba plaani jääda Hispaaniasse veel üheks hooajaks, kuigi ema Nina, kes meile Joona tegemisi vahendas, ootab poega ja hobuseid juba koju.